* * *

З кожним кроком хапаюсь за голову —
Ти повсюди, ти скрізь, ти є.
І в ногах моїх — осені олово
Гуркотіти їзді не дає.

Ти — сіріюча сутінь за айстрами,
Пустинь дач у пісках пожеж,
Ти летючими в небо пілястрами
Опадати журбі не даєш.

Чорно галки за шибою зблискують.
Я, забувши їх течію,
Голубою зупинений рискою,
Знов тебе в ній пізнаю.

1913